ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

17 січня 2018 року
№ 3 (42)

Закупівля молока в особистих господарствах триватиме

На сьогодні всі вимоги до молока прописані в ДСТУ 3662-97 «Молоко коров'яче незбиране. Вимоги при закупівлі». Стандарт передбачає, що все молоко, залежно від рівня бактеріального забруднення і вмісту соматичних клітин, поділяється на екстра, вищий, перший і другий сорти. Цей стандарт з першого січня 2018 року мав бути замінений ДСТУ 3662:2015 «Молоко-сировина коров'яче. Технічні умови», який спрямований на підвищення вимог до якості молока і врегулювання використання молока другого сорту тільки в певних цілях.

ПРИ ЦЬОМУ, розуміючи реалії галузі та необхідність поступового переходу, Мінагрополітики ініціювало відстрочення набуття чинності оновленого стандарту до липня 2018 року, що підтримано в Національному органі стандартизації. Фактично ця відстрочка буде використана Мінагрополітики для формування ступеневої системи трансформації вимог до якості молока-сировини, гігієнічним вимогам до молока і молочних продуктів при виробництві та переробці. Проект даного документа, наказу Мінагрополітики, готовий, і в січні буде представлений на громадське обговорення. Після прийняття він стане обов'язковим для виконання документом і, фактично, замінить всі діючі стандарти. Рішення про відстрочення прийняття стандарту допоможе згладити адаптацію як виробників, так і переробників до нових умов.

Проектом наказу передбачається, що використання молока другого класу для технологічних процесів виробництва харчових продуктів після дворічного перехідного періоду буде обмежено, проте дозволено у виробництві нехарчових продуктів, наприклад, кормів для тварин або казеїну. Таким чином, закупівля молока у господарств населення буде продовжуватися.

Про це повідомила заступник міністра аграрної політики та продовольства України Олена Ковальова в інтерв'ю одному із інтернет-видань.

За її словами, підвищення якості молока від другого ґатунку до першого не вимагає значних витрат. Йдеться про дотримання гігієни персоналу і самих тварин. Персонал, задіяний у роботі з тваринами, повинен бути в чистому одязі, використовувати чисті рукавички, мити руки з милом або дезінфікувати їх. Для доїння потрібно застосовувати чисті ємності, бажано доїльний апарат або доїльну установку, які необхідно мити і дезінфікувати після кожного доїння. І звичайно, корови повинні підлягати ветеринарному догляду. Ключовими показниками якості молока є кількість умовних одиниць мезофільних аеробних і факультативно анаеробних мікроорганізмів на один кубічний сантиметр (100 в молоці екстра ґатунку), соматичні клітини в одному кубічному сантиметрі молока (400 тисяч в молоці екстра ґатунку). 100/400 - це порогові значення, при яких молоко допускається в переробку в країнах ЄС. Норми 1997 року, встановлені чинним стандартом, передбачають в рази більше допустиме забруднення для молока другого класу.

«Разом з тим, пролонгація дії стандартів не розв'язує проблем галузі. У відповідь на виклики галузі в бюджеті цього року передбачена висока сума на розвиток тваринництва – чотири млрд. грн. Разом з тим, для невеликих господарств добрим способом прийти до підвищення якості молока може стати кооперація. Адже тоді можна спільно закуповувати і використовувати обладнання, організовувати збут, забезпечувати ветеринарний догляд. Сьогодні через кооперативи реалізується дуже мала частка молока, хоча потенціал величезний», - відзначила Олена Ковальова.

Прес-служба Мінагрополітики.

Завжди з нами – Хмельницький

У минулу суботу, 13 січня, у Дніпрі відбулось вшанування пам'яті видатного діяча українського народного руху – Богдана Хмельницького - за участі ГО «Самозахист підприємців», Української етнічної громади, представників обласної Асоціації фурмерів та приватних землевласників, небайдужих до нашої славної історії містян.

стор. 3

ВТЕЧА Заробітчани від «реформ»

Людський потенціал – основа могутності держави, якщо його не стає, то й вона зникає. Усі високорозвинені країни «полюють» за фахівцями, висококваліфікованою робочою силою, заради досягнення мети створюють сприятливі умови праці для робітників. І цього не можуть не розуміти наші державні керманичі. Тоді виникає цілком закономірне питання:

- Чому в Україні виникли умови, які буквально виштовхують за її межі в пошуках заробітків найбільш продуктивне населення? Чому наша країна немов пустіє, з її просторів зникає працездатна молодь, а відтак мало народжується дітей? Чому держава так стрімко бідніє? Нарешті основне: кому це вигідно, хто в цьому зацікавлений?!

Читайте стор. 4

Варварство ПОСТРІЛИ В БІЛИХ ЛЕБЕДІВ

У далекі восьмидесяті роки минулого століття Родіон Напахетов, котрий народився і виріс на Дніпропетровщині, зняв зворушливий і резонансний на ті часи кінофільм «Не стріляйте в білих лебедів». І от минуло багацько літ, і треба було такому статися – земляки кінематографіста немов взялися втілити сюжет стрічки в сумну реальність. Як це сталося? А хто як міг, так і розважався – так і проводив довгі новорічно-різдвяні свята. У міру своєї вихованості також, якщо хочете знати. Точніше, невихованості, вседозволеності і байдужості. Тим паче у тих випадках, коли своє дозвілля організовували на лоні гарної природи. От і знайшлися людці, які на ставку біля села Письмечеве у Солонянському районі задля власної втіхи застрелили чотирьох білих лебедів. Вважайте, веселилися і не відмовили собі в браконьєрському задоволенні. Кажуть, сподівалися, що це залишиться в секреті і ніхто й ніколи не дізнається про їхню фактично злочинну витівку.

ТА БЕЗ СВІДКІВ з сучасними засобами відеофіксації не обійшлося. Жарти скінчилися відразу, як міні-фільм азартного розстрілу безневинних і оспіваних у народних піснях білокрилих птахів з'явився спершу в Інтернеті, а потім його світлини і в друкованих ЗМІ. Подія зчинила в області вир гніву й обурення, який до цих пір не вщухає. Серед природолюбів, екологів та біологів-науковців в першу чергу. Бо хто ж дозволив собі таке зухвальство? Ви не повірите – «дуже поважні мисливці». Один - голова ревізійної комісії обласного відділення Українського товариства мисливців та рибалок Андрій Адамов, а інший - місцевий єгерь Петро Волошин. Отож перший гостював на свята у другого. Хлопці випили по чарці-другій, коли після першої не закушували, а також «не марнували свого життя перед другою», як тут прийнято ніби жартувати.

Мало хто пам'ятає чи знає, що приводом режисеру Родіону Нахапетову знімати свій колись фільм послужив факт заборони в Радянському Союзі ще у 60-ті роки минулого століття полювати на лебедів. Ця заборона діє по нинішні часи. Себто лебеді не можуть бути об'єктами, цікавими для мисливців. На них як на дичину полювати зась. Тому завідуючий сектором мисливських угідь при обласному управлінні лісового господарства Олександр Олійник вчинок двох горе-мисливців кваліфікував як грубе порушення правил і вимог полювання. Після настільки м'якого «вироку» й поготів збунтували численні громадські організації на кшталт «Екологічного патруля» та громадської ради, створеної при екологічній інспекції області. Тоді голова обласної організації УТМР Василь Тибан негайно погодився, що в Письмечевому Солонянського району сталася надзвичайна пригода, і «якщо вина Адамова та Волошина буде доведена, обидва вони мають бути виключеними з товариства мисливців». Однак і після цієї «обіцянки» громадськість не заспокоїлася. Своє вагоме слово сказали директор ландшафтного парку «Дніпрові пороги» Вадим Манюк і кандидат біологічних наук орнітолог Олександр Пономаренко. Люди почали вимагати, аби зловмисники понесли сувору, але доконче заслужену кару – і не менше. Як наслідок – за фактом убивства лебедів-шипунів уже порушено кримінальне провадження за ст.248 КК України – незаконне полювання. В правопорушників вилучено мисливську зброю і посвідчення мисливців.

Є повір'я, ніби лебеді перед смертю співають. Звідси крилатий вислів про лебедину пісню – найкраще чи найзворушливіше, найнеповторніше і найталановитіше, що може кожен з нас у своєму житті здійснити. Тільки от у двох мисливців «зі званнями, чинами і при виконанні своїх повноважень» вийшла зовсім невесела «пісня» - навпаки, ганебна й трагічна. І все б нічого, однак заворушилися і прихильники губителів птахів. І «заворушилися» дивним та несподіваним чином. Пославшись на те, що тільки лебеді-кликуни і малі лебеді у нас занесені до Червоної книги, а шипуни ні, там і тут ледве не загукали, наче безпідставно здійнято переполох. Ще й почали переконувати, що тільки у казці про бридке каченя Ганса Християна Андерсена «дорослі лебеді стають символами краси і мають щедрі серця». А насправді лебеді-шипуни ніби вкрай войовничі, агресивні, не дають спокою і волі іншій пернатій живності побіля водоймищ, на яких гніздяться. Більше того, як на думку тих же єгерів, «від лебедів-шипунів більше шкоди і біди, ніж добра та користі». І тому – слухайте далі! – «подібні випадки геть не поодинокі, оскільки єгері хай і підпільно, приховано, однак часто навмисне й свідомо відстрілюють птахів». Як таких, що заважають іншим крилатим істотам. Отож ледве не доводиться вимушено «зачищати» від них водні акваторії. Скажімо, позаторік на одному з водоймищ Софіївського району люди теж з мисливськими рушницями в руках застрелили відразу дев'ять білих лебедів-шипунів – дев'ять з двох десятків, які там селилися кілька років підряд. І «снайперів» за це розбійництво ніхто й не збирався ловити, шукати й карати. Місцеві селяни з переляку затримувати «напевне дуже крутих» не зважилися.

Ось таке одкровення сколихнуло мешканців Дніпропетровської області. Як мовчати, якщо в даному солонянському інциденті все ясно і видно, мов на долоні: хлопці-мисливці добряче хильнули і в алкогольному дурмані та екстазі затіяли свою злу стрілянину по птахах. Так що відповідальності їм не уникнути. Справа не лише в тому, що фахівці-біологи розвінчали й спростували перебільшені міфи про агресивність білих лебедів. Дійсно, себе вони здатні захистити. Бува, розповідають, випадок на Самарських затоках: з берега на острові лебедину пару засікла голодна лисиця, і кинулася уплав з надією поживитися. Лебеді дійсно «відповідно» зустріли непрошену гостю-хижачку, не стільки заклювали, скільки крилами своїми відшмагали, що лисиця спершу втратила свідомість, а коли прийшла до тями – тікала стрімголов. Але біологи кажуть, що рішучі лебеді протягом лише двох-трьох тижнів – поки висиджують яйця. А якщо їх ніхто не чіпає, нікого не чіпають і вони. І на людей ніколи не нападають. То справа тепер більше в тому, що з ініціативи згаданої вище громадської ради при Екологічній інспекції нашої області, яку очолює Тетяна Лампіка, уже подано пропозицію занести бодай в обласну Червону книгу і лебедів-шипунів. Оскільки їх чисельність на Дніпропетровщині скорочується. Голова обласної ради Гліб Пригунов пообіцяв підтримку цій благородній і конче актуальній ідеї. Тим паче, що науковці-біологи зі свого боку наполегливо радять депутатам облради мисливські угіддя надавати в оренду мисливським товариствам на значно вимогливіших, ніж зараз прийнято, умовах. Останнім часом, на превеликий жаль, практично втрачено контроль над таким явищем, як природокористування і природовикористання. Принцип «не нашкодь» геть забуто.

Микола ЯСЕНЬ.

На старті оновлення України

Так визначили мету зібрання у Дніпрі напередодні Старого Нового року активісти «Руху нових сил», що відбулося у конференц–залі Будинку профспілок

ІНТЕРЕС до зустрічі, ініціатором якої виступила Асоціація фермерів та землевласників Придніпров'я в особі її голови Анатолія Гайворонського, був неабиякий. Просторий конференц-зал заповнився вщерть, і лише де-не-де можна було знайти вільне місце. Крім фермерів області, тут зібралися і підприємці міста, прихильники та симпатики «Руху нових сил».

Власне, вони й визначили з перших хвилин чергу денну зібрання. Крім виступу гостей зі столиці – членів політради цієї партії Давида Сакварелідзе, Юрія Дерев'янка та Івана Слободяника – охочих поставити запитання представникам «Руху нових сил» назбиралося настільки багато, що біля мікрофонів з обох боків залу вишукувалися такі собі черги, а в рядах – десятки піднятих рук тих, хто просив слова…

Я відразу піймала себе на думці: це не «домашня заготовка» зручних і наперед очікуваних запитань, на які здебільшого є готові відповіді, що у такий спосіб звикли давати інтерв'ю державні чиновники.

- Мета сьогоднішнього зібрання – зовсім не обрання когось на якісь партійні посади, - відразу застеріг Давид Сакварелідзе. – Ми створюємо своєрідний старт у процесі розбудови й оновлення України. «Рух нових сил» - це демократична проєвропейська опозиція, власне, єдина на сьогоднішній день опозиція теперішній владі клептократів, яка без мільйонів і фінансових потоків, впливу олігархів змогла створити партію сучасного типу, настільки потужна, що може дати ляпаса нікчемній купці людей, котрі називають себе народними депутатами, слугами народу, а насправді… від цих «старих» облич уже смердить брехнею, корумпованістю, затхлістю і продажністю. Давид Сакварелідзе вважає, що 2018 рік є вирішальним для України, а «Рух нових сил» відбувся саме як революційне ядро, рушійна сила, що здатна запустити у дію механізм прогресивних змін, а саме – домогтися дострокових виборів, оголосити імпічмент Президенту Петру Порошенку.

- Роки зо три тому, ще перебуваючи на посаді заступника Генерального прокурора, - розповів Сакварелідзе, - я вперше познайомився з Анатолієм Гайворонським. Мені сказали, що якийсь войовниче рішучий і настирливий фермер з групою однодумців заблокував Генпрокуратуру і вимагає зустрічі з Гененральним прокурором або принаймні з першим його заступником. Я вийшов до людей. Ми поспілкувалися. І з тих пір стали добрими друзями. Бо я побачив, що це до глибини душі щирі, яесні й безкомпромісні люди, хлібороби, що вже зневірилися шукати правду у непрохідних тенетах влади.

- Сьогодні Анатолій Гайворонський очолює рух за створення осередку нашої партії в кожному районі Дніпропетровської області. Ми не маємо морального права програти владі Дніпро, тому будемо розширюватися, - наголосив Давид Сакварелідзе.

- За три-чотири місяці ми зрозуміли, що «Рух нових сил» - це нова партія, що відбулася як політична партія, і рейтинг її серед українців зростає, - зазначив Юрій Дерев'янко.

Про це свідчать і соціологічні опитування, проведені в грудні минулого року. Причому 40 відсотків опитаних не знає, чого насправді домагається «Рух нових сил», а дізналися лише про партію, асоціюючи її з особистістю Михайла Саакашвілі.

Чому так відбувається?

Порошенко хоче будь-що утримати владу і переобратися на наступний термін. З огляду на рівень невдоволення і недовіри українців до нього це практично неможливо. Якщо вірити все тим же опитуванням, 97 відсотків респондентів вважають владу наскрізь корумпованою.

Що робить Порошенко, котрий панічно боїться втратити «трон» і сфери впливу? Він блокує центральні канали телебачення, чинить тиск на друковані видання, що розповідають людям правду. А чи знаєте ви, що олігарх Сергій Курченко насправді є діловим партнером Петра Порошенка, який придбав у нього медіа-холдинг за 400 мільйонів доларів!

А як вам новина про те, що фірма Валерії Гонтаревої «відмила» гроші Януковича, Курченка й заробила на цьому 15 мільйонів доларів! І ніхто її за це не розшукує і не саджає на лаву підсудних, та що там казати, навіть складу злочину у діях цієї пані не вбачає.

Натомість роблять «злочинця» з Михайла Саакашвілі, «промиваючи мізки» українців сфальшованими записами розмов. Причому з усіх каналів телебачення, більшість з яких є їхньою власністю.

- Порошенко робить й робитиме все, щоб нас заблокувати, а ми робимо й будемо робити все, щоб цю блокаду прорвати, - запевнив Юрій Дерев'янко – Наш «Рух нових сил» - єдина безкомпромісна сила, що бореться з корумпованою і брехливою владою.

Ю. Дерев'янко навів приклад, що називається, з життя, коли на столичних вулицях до них підходять далеко не бідні українці й щиро зізнаються: «Хлопці, якщо у вас нічого не вийде, ми збираємо чемодани і їдемо звідси. Більше шансів в України не буде, робити тут нічого».

Представники «Руху нових сил» розповіли і про власний план порятунку для України. Це перш за все привести до Верховної Ради 300 народних депутатів, які виконають мінімум п'ять, максимум десять пунктів лише за рік роботи, від сесії до сесії, цілком і повністю «пере завантаживши» владу і перетворивши Україну в проєвропейську державу.

- Немає ніякої різниці, хто буде Президентом, - наголосив Юрій Дерев'янко, - адже є конституційна більшість – триста голосів, які в змозі змінити деякі статті Конституції, перетворивши Україну на парламентську республіку.

Серед п'яти основних пунктів, що мають виконати три сотні відчайдушних «спартанців» - скасування депутатської недоторканності, підконтрольність влади громадам, коли обранців можна відкликати, а Президента провести через процедуру імпічменту.

Жоден із ТОП-менеджерів країни не може бути олігархом, - така ще одна з вимог, і , нарешті, створення незалежного і справедливого суду. Адже рівень хабарництва сягнув в Україні небачених меж.

- Система прогнила наскрізь! – виголосив у зал Слободяник, який у свій час очолював Державний фонд підтримки фермерства. – Я попервах звертався до уряду з численними проектами, що, на мою думку, покращили рівень життя і праці фермерів, простих селян. Аж поки не зрозумів – у ці кабінети треба йти не з проектами, а зі схемами «відкатів». Якщо у 2014 році більшість українців, надихнувшись Майданом, жила надіями і сподіваннями на краще, то сьогодні у розпачі дивиться на Польщу, Білорусь, не кажучи вже про Грузію. Чи діждемося ми кращої долі, гідного життя вже навіть не для себе – для дітей та онуків, чи їх також принижуватимуть такі ж порошенки, гройсмани?

- Звичайно, можна водночас взяти сто сорок тисяч гвинтівок і турнути ненависну владу. Та чи це варіант для людей, що вже живуть в двадцять першому столітті. – вголос розмірковував Іван Слободяник. – Тому ми маємо боротися лише мирним шляхом, лише вуличними протестами. Доки? Запитали мене на зустрічі в Полтаві. Я не встиг відповісти, бо якась жіночка з натовпу вигукнула: «Доти, доки не станемо жити нормально, як люди!»

Раптом несподівана й дещо прямолінійна репліка із зали застала столичного гостя зненацька – навіщо ця боротьба, заради чого, якщо Саакашвілі так і не зможе стати Президентом?

За якусь мить, ніби оговтавшись, Юрій Дерев'янко відповів:

- Михайло Саакашвілі не ставить за мету бути Президентом. Він міг би на цьому проміжному етапі очолити уряд і працювати на благо України разом з трьома сотнями спартанців. Ця команда кращих українців стане основою парламенту Справжніх реформ. Щоб обрати фахового, патріотичного очільника держави, ми проведемо так званий праймеріз, тобто попередні вибори кандидата на цю найвищу посаду в країні. Це дасть змогу уникнути розбрату у демократичному таборі та висунути єдиного альтернативного чинному Президенту кандидата.

- Кандидат від народу переможе і стане першим незалежним від олігархів Президентом, - наголосив Іван Слободяник.

Власне, резюме після виступів членів політради висловив Анатолій Гайворонський, голова Дніпропетровської обласної Асоціації фермерів та приватних землевласників:

- Мова зараз навіть не про Саакашвілі чи когось із політиків, навіть не про вибори. Зараз ми обираємо майбутнє України, яка стоїть на перехресті: або вона подолає олігархів і злодіїв, що знімають з неї останню свитку, і вийде на широкий і світлий шлях реформ, або ж навіки… зникне як держава.

Леся КВІТКА.

У понеділок, 15 січня, Дніпро відвідав Михайло Саакашвілі. Головна мета візиту - зустріч з громадськістю й активом «Руху нових сил».

«Україна сьогодні - єдина країна на Євразійському континенті, яка за рівнем ВВП знаходиться на рівні Африки. А за рівнем корупції взагалі наближається до лідерів у світі. Сьогодні Гройсман обіцяє зростання ВВП два відсотки щороку. Так от, при зростанні ВВП навіть у п'ять відсотків на рівень 2012-го ми вийдемо тільки у 2029-му», - відзначив М. Саакашвілі.

Детально – у наступному номері газети.

Того дня українці повірили в диво

Вікопомне

І воно сталося! Після тривалої бездержавності, безправного перебування в різних імперіях 22 січня 1919 року в Києві на Софіївській площі на багатотисячному мітингу було урочисто проголошено Акт Злуки між Українською Народною Республікою і Західно-Українською Народною Республікою. Лідери УНР і повноважне представництво ЗУНР заявили тоді про омріяну і вистраждану соборність усіх українських земель:

Розгорнутий державний прапор на Софіївській площі.

Проголошення Акту Злуки українських земель на Софіївській площі в Києві. 22 січня 1919 р. Знято з дзвіниці Софіївського собору, на горизонті видно ще не зруйнований більшовиками Михайлівський золотоверхий.

«Однині воєдино зливаються століттями одірвані одна від одної частини єдиної України – ЗУНР (Галичина, Буковина, Угорська Україна) і Наддніпрянська Україна. Здійснилися віковічні мрії, за які жили і за які умирали кращі сини України. Однині народ український, визволений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднаними дружними зусиллями всіх своїх синів будувати нероздільну самостійну державу українську на благо і щастя всього її трудового люду».

А рівно за рік до цього – 22 січня 1918 року – Центральна рада УНР видала свій найвідоміший IV Універсал про незалежність Української Народної Республіки. Тож проголошення Акту Злуки між обома частинами України саме 22 січня було і святкуванням першої річниці молодої держави, витоки якої ідуть аж із Кіммерії, Скіфії, Сарматії, Антського союзу, Русі, Галицько-Волинського князівства, Литовсько-Руської держави, Козацької республіки, Гетьманщини. Всі ці країни на тій самій давній трипільській землі існували в різні часи і не постійно мали ту саму столицю, але завжди мали єдине серце – українську державну мову! А в період Перших Визвольних змагань територія УНР була набагато більшою – 20 січня 1918 року Законодавча Рада Самостійної Кубанської Народної Республіки (Кубань, Чорноморська і Терська області, Ставропольський край) ухвалила резолюцію про своє приєднання на федеративних засадах до Української Народної Республіки. На жаль, агресія більшовицької Росії дозволила проіснувати Кубані як самостійній державі лише два роки.

Українська Народна Республіка чинила збройний опір більшовицьким зайдам-придибайлам близько чотирьох років. А причинами поразки національно-визвольних змагань автор відомого роману «Холодний яр» Юрій Горліс-Горський визнав такі:

«Ворог зовнішній був би не страшний, коли б ми перемогли ворога внутрішнього – незгоду між собою та коли б мали більше почуття відповідальності перед Україною».

У ці дні міцної єдності українських сил на діючому фронті проти одвічних підступних ворогів наших та усередині країни, під час святкування Соборності України, варто згадати і відчайдушну спробу відновлення української державності Організацією українських націоналістів на чолі зі Степаном Бандерою 30 червня 1941 року у Львові. Тоді Українські Національні Збори урочисто проголосили Акт відновлення Української держави. Пізніше письменник Петро Мірчук зауважив:

«Актом 30 червня 1941 року український народ заманіфестував перед цілим світом і перед історією, що він готов боронити своє право на вільне життя у своїй власній самостійній державі перед імперіалістичними зазіханнями кожного ворога і за кожних умов».

Другі Визвольні змагання тривали аж до 14 квітня 1960 року, коли загинула боївка Петра Пасічника (книга «Останні на полі слави», Богдан Савка). Керівники Радянського Союзу тоді непублічно визнали: «війну в Західній Україні ми виграли, але не перемогли». Яскравим свідченням відданості українського народу ідеї Єдиної Соборної України є проведення Народним Рухом України в неділю, 21 січня 1990 року, Ланцюгу Злуки – величного дійства, в якому взялися за руки і утворили єдину потужну лаву кілька мільйонів українців від Києва до Львова та Івано-Франківська. Ця подія видається особливо знаковою, адже Перший Установчий з'їзд Руху відбувся всього за чотири місяці до цього – у вересні 1989-го!

Частина делегації Січеславщини із художником Іваном Шуликом, поетами з Дніпра і Кам'янського їхала до Києва в одному вагоні. До пізньої ночі декламувалися вірші, точилися жваві дискусії про майбутнє України. Опівдні у Києві січеславці від пам'ятника Богдану Хмельницького стали першими у велелюдний 700-кілометровий Ланцюг Злуки. Та киян прийшло стільки, що за першою шеренгою постали друга, третя… Скрізь маєво жовто-блакитних стягів, усміхнені люди у національному одязі, плакати «Україні волю!» і т. п. А по вулиці безкінечним потоком рухалися автомобілі з кіно і телеоператорами, весь світ дізнався тоді про Українську хвилю. Автору цих рядків пощастило бути в тому потужному українському десанті, що скидав остогидле імперське ярмо.

Тоді в багатьох учасників з'явилося відчуття, що далі наш народ йтиме власним шляхом. Перед цим завдяки самвидаву і державним ЗМІ постала страшна правда про Голодомор 33-го, неоголошену війну в Афганістані, Чорнобильську катастрофу… Ніхто не прагнув більше очікування подібних «дарів» від Москви. А увечері на площі біля Софії Київської, де 71 рік тому був проголошений Акт Злуки, зібралися тисячі людей. З палкими промовами виступили Іван Драч, Володимир Яворівський, В'ячеслав Чорновіл, Степан Хмара, Михайло Горинь, Левко Лук'яненко… А класик української літератури Олесь Гончар назвав кількамільйонний Ланцюг Злуки «сув'яззю українських сердець, які прагнуть волі». Тональність виступів була єдиною – мирний вихід з імперії, власний вільний шлях до гідного життя.

Величезний Ланцюг Злуки засвідчив, що нація подолала страх перед комуністичним режимом. Ось як пригадує ті події керівник Центру політичних досліджень Олесь Доній:

- На Ланцюг Злуки вирушали цілими родинами та колективами, власними авто чи організованими групами. Не до кінця зрозуміло, хто ж насправді координував цю неперервність живого ланцюга на трасі завдовжки понад п'ятсот кілометрів. Можливо, саме тому цього дня, 21 січня 1990 року, чимало з нас остаточно повірили в реальність змін. Повірили в диво. Тоді об'єдналися демократичні сили для виборення незалежності. Патріотизм людей не зменшився. Якби нині організовували такий ланцюг – люди, безперечно, вийшли б.

А менш ніж два роки потому, 1 грудня 1991-го, українці підтримали проголошений Верховною Радою 24 серпня Акт про Незалежність України. Ще пізніше 22 січня стало державним святом. Тож з Днем Соборності, шановні співгромадяни! Бережімо і захищаймо нашу Україну, вона в нас одна, іншої в світі нема!

Григорій ДАВИДЕНКО.

Завжди з нами – Хмельницький

Постать в історії

ОРГАНІЗАТОРИ святкування назвали захід вшанування «Подарунком гетьману». Громадська організація «Самозахист підприємців» вирішила подарувати Богдану Хмельницькому найцінніше – пам'ять, а також відродити історичну справедливість та славетне ім'я українського гетьмана.

Промовці заходу особливу увагу приділяли важливості збереження пам'яті видатного військового і державного діяча Богдана Хмельницького в світлі тих трагічних подій, що відбуваються в Україні зараз. Будучи за походженням православним шляхтичем, Зіновій-Богдан Хмельницький пройшов непростий і тернистий життєвий шлях від реєстрового козака польської корони до гетьмана Війська Запорозького і вождя народно-визвольної війни проти польського панування.

Богдан Хмельницький з юних років відрізнявся твердістю характеру, інтересом до науки і вірністю православній вірі. Український гетьман був досвідченим воїном і майстерним полководцем, йому довелося брати участь у багатьох битвах з турками і татарами, а також у війні Франції з Іспанією на боці французького короля, але головною справою його життя був захист православної віри і звільнення України від польського панування.

Під час мітингу ГО «Самозахист підприємців» встановила пам'ятну стелу біля підніжжя постаменту Хмельницького, адже багато років пам'ятник кремезного козака із булавою стояв без будь-яких написів і став майже невпізнаним. Гранітна брила з ім'ям та роками життя Богдана Хмельницького з'явилась завдяки ГО «Самозахист підприємців». Робота над шліфуванням та оздобленням стели тривала майже рік. І вже цього року на 370-річницю визвольної боротьби під проводом Богдана Хмельницького була встановлена на законне місце.

За словами організаторів, відкриття гранітної стели також приурочили до дня народження Богдана Хмельницького, який відзначався 25 грудня.

Виступи громадських діячів та істориків змінювали виступи співаків, художні номери козацької майстерності, гра бандуриста та яскраві кольори покладених до ніг гетьмана синьо-жовтих квітів і запущених на честь Богдана Хмельницького кульок національних кольорів.

«Наші національні герої, робили вони помилки чи не робили, мають бути уславлені за те, що вони йшли шляхом свободи України. Український народ зберіг традиції, незважаючи ні на що, тільки хочеться, щоб ми не тільки цим славились, а славились міцною і сильною державою, основоположниками якої були наші предки», – сказала учасниця зібрання Галина Кузьменко, мер міста Підгородного.

Спотворення історичних подій шляхом переписування підручників історії змінювало наше уявлення про українських діячів, але завдяки громадським організаціям історична справедливість почала відновлюватись. Вшанування пам'яті про Хмельницького в Україні не може зрівнятися з вшануванням пам'яті інших діячів. До недавнього часу, до періоду декомунізації, з ним міг змагатися хіба що Володимир Ленін. Тепер Хмельницький поза конкуренцією. Так, візитною карткою Києва є пам'ятник Богдану Хмельницькому біля Софіївського собору. Пам'ятники йому встановлені у містах Чигирин на Богдановій горі, Хмельницькому, Черкасах, Запоріжжі, Нікополі, Суботові, у багатьох інших населених пунктах України.

Анна МЕЛЬНИК.

! Нащо говорити там, де треба діяти *Богдан Хмельницький*

Окремі думки

ВТЕЧА Від «реформ»

Продовження. Початок - стор. 1

МАСОВЕ зубожіння і виїзд українців за кордон на заробітки досягли чи не критичної межі. Коли послухати прем'єра Гройсмана, то складається враження, що він в якійсь іншій країні живе. Бо так бравурно розповідати про досягнуті успіхи і проведені реформи на фоні того, що насправді відбувається в державі, може тільки людина, яка або відірвана від реальності, або віроломно умисне заводить українців в оману. Реалії життя показують, що провальна соціальна політика призвела до глибокої економічної кризи й падіння рівня життя. Сьогодні мільйони українців не витримують цього тиску й змушені подаватися світ за очі зі своєї країни в пошуках заробітків. Ще мільйони розмірковують про таку можливість. Стає очевидним: якщо ситуація не зміниться – Україні загрожує вимирання. А наша влада робить усе можливе, аби з України чкурнуло побільше людей. Регулярно підвищує тарифи на комунальні послуги. За воду, світло, газ ціни «зашкалюють». Ще не так давно зі сцени Майдану та й в усіх ефірах Порошенко, Яценюк, Гройсман сорочки на собі рвали, доказуючи, що знають про існуючі проблеми українського народу і шляхи подолання негараздів. Розповідали, який прорив здійснить Україна у боротьбі з корупцією, про доступність ведення бізнесу, про мільйони робочих місць. І як ефективно запрацює Антимонопольний комітет, котрий усуне корупційну складову у формуванні тарифів на енергоносії та загальне ціноутворення. Сьогодні ж гірко і боляче усвідомлювати, що то були обіцянки–цяцянки чергових держимород, які рвалися до влади навіть ціною людських життів. Зневірившись, українці не насолоджуються новими можливостями у своїй країні. Їдучи на заробітки в інші країни, вони рятуються від… нових «реформ»?!

Розповідь заробітчанина

Нещодавно дороги Польщі біля кордону з Україною були паралізовані - українці їхали на Різдвяні свята додому. Прибув і Андрій Грім з Петриківки, який працює водієм–міжнародником у Польщі. Далі про його враження від перебування та роботи за кордоном.

- Що саме спонукало Вас виїхати працювати до Польщі?

- Маю дві вищі освіти, тривалий час намагався знайти роботу з пристойною платнею вдома. Оскільки вважаю себе патріотом своєї країни і ніколи й гадки не мав, що доведеться десь поневірятися по світах, шукаючи заробітків. Але поступово ситуація в країні, що безупинно погіршувалася від виборів до виборів, змушувала задуматися. Стало бракувати коштів на життя при тому, що я багато працював. Тієї зарплати, що отримував, стало не вистачати на комунальні послуги, на утримання дитини, навіть на харчі. Дошкуляли також повне відчуття безправності, корупція у всіх сферах життя. І, головне, світла в кінці тунелю на найближчі роки в Україні я не бачу, а життя минає.

- А що Ви зробили особисто, щоб покращити його?

- Якщо думаєте, що я лишень пасивно спостерігав за тим, що діється навколо, то це не так. По–перше, я сумлінно працював у своїй державі, не був ані пияком, ані марнотратом, намагався здобути якомога більше спеціальностей. По–друге завжди мав свідому громадянську позицію, брав участь у роботі виборчих комісій, докладав максимум зусиль задля того, щоб вибори проходили у правовому полі. А це, як відомо, доволі не просто. Довелося побачити відвертий підкуп виборців, залякування членів виборчої комісії і фальшування на виборчій дільниці тощо. По-третє: вся моя сім'я підтримувала Майдан морально і матеріально. Надії й очікування на зміну влади, отже, і на позитивні зміни у суспільстві, відверто скажу, були великі. Моя сім'я з перших днів війни з російським агресором допомогала, чим могла, нашим бійцям на фронті.

- Чи важко було перекваліфіковуватися і звикати до іншого укладу життя у Польщі?

- Так, довелося навчатися професії водія-міжнародника і мові сусідньої держави. І не мені одному. Там зустрів підполковника правоохоронних органів, який в Україні вже перебував на пенсії. Зараз у Польщі він, зціпивши зуби, працює вантажником у маркеті, бо пенсійних виплат на життя в Україні не вистачає. Познайомився з чоловіком із Полтавщини, який провчителював п'ятнадцять років і перекваліфікувався на водія. Йому це вартувало великої психологічної і фізичної травми, бо схуднув на вісімнадцять кіло! Навіть зустрів доктора наук з Черкащини. А мій напарник, Тарас, має добротний гарний будинок, вів свій бізнес у Дніпрі, але і його «витиснуло». В Польщі він працює уже півтора роки і має намір забрати сім'ю та назавжди переїхати до цієї країни. Люди там з різних куточків України, переважно освічені, молоді. Дуже багато колишніх воїнів АТО. Хлопці повертаються з фронту додому, а гідної роботи на місці немає, солдати кинуті напризволяще. Частина змушена або знову вертатися на фронт, або їхати за кордон у пошуках можливості заробити. Це велика проблема.

- Як ставиться місцеве населення до українських заробітчан?

- По-різному буває. Більшість зі співчуттям і розумінням ситуації в Україні, у якої, за їхніми словами, «недобрий сусід». Та є й такі, що ставляться із відвертим презирством та зверхністю. Там почув думку, що сусідні держави планують позбавити Україну людського ресурсу, а наша влада невідь з яких причин ще й «підігрує» їм у цьому, проводячи псевдореформи. Зрозуміло ж, що зараз руками українців Польща піднімає свою економіку. Вона відверто заявляє про наміри залучення до роботи іще більше українців. Бо ми ідеально підходимо для цього: трудимося добре, законослухняні, не вибагливі, швидко розуміємо їхні вимоги. Останнім часом ми збиваємо пиху деяким зарозумілим полякам, змушуючи ставитися до себе гідно. До них приходить розуміння, що силами українців вони вирішують свої соціально-економічні проблеми. Але складається і враження, що нашу вимушену трудову міграцію українські владні мужі розглядають не як проблему, а привід для гордощів.

- Чи не плануєте, бува, виїхати з країни й оселитися за кордоном?

- Дуже б цього не хотілося. Якщо ми подалися в чужу країну за куснем хліба, то невже перестали любити свою? Для мене останньою краплею було те, що моя дитина дивилася на мене великими наївними очима, на свого великого з ранку до ночі працюючого батька, і не могла зрозуміти: чому я не можу їй дати заїжої гривні у школу на бутерброд? А в дружини зламався зуб і вона тихо мовчки плакала, бо не було коштів на протезування.

Подібні пояснення може надати чи не кожен заробітчанин. Такі міграційні процеси, як відомо, відбувалися на колишньому пострадянському просторі в Литві, Естонії, Латвії тощо. Люди їхали, заробляли грошей і за сприятливих умов поверталися до себе в країну працювати, розвивати власний бізнес. Масова міграція української молоді за кордон є і позитивним, і негативним явищем водночас. Люди виїжджають, отримують там хорошу європейську освіту, досвід життя та роботи, а потім повертаються в Україну. Так до нас іде потрібний європейський досвід, який працює на користь нашої держави. У розмовах із заробітчанами, можна переконатися: вони люблять Україну і ненавидять владу, яка спочатку бреше народу, обіцяючи «покращити життя вже сьогодні» чи «жити по–новому», а потім змушує їх гибіти в злиднях і поневірятися в пошуках заробітку. Ще позитивний момент в міграції бачиться в тому, що ми, українці, вживу інформуємо народи Європи про те, що у нас не громадянська війна всередині країни, як те брехливо нав'язує їм російська пропаганда. А нам доводиться битися на Сході країни з агресивним московським сусідом. До європейців приходить усвідомлення того, що Україна, як і в давнину, захищає і себе і їх від московської орди.

Думка фахівців: коли припиниться масова міграція?

Масовий виїзд на заробітки населення нашої країни призводить до того, що українські роботодавці змушені підвищувати зарплати кваліфікованих фахівців, щоб утримати їх в Україні. Таку думку висловив політолог Юрій Романенко, передають «Патріоти України»: «У Маріуполі спостерігається величезний брак робочої сили - зварювальників, монтажників, слюсарів. І це при тому, що на заводах досить високі зарплати», - зазначив політолог. За його словами, підприємства Сергія Тарути, одного з українських олігархів, тільки в цьому році були змушені збільшити зарплати співробітникам на 70 відсотків, щоб люди не звільнялися і не виїжджали за кордон на заробітки.

Раніше віце-прем'єр Геннадій Зубко заявив, що масова міграція з України піде на спад, коли середня зарплата в нашій країні сягне 16-17 тисяч гривень - стільки отримують наші працівники в Польщі за мінусом витрат на житло, харчі і транспорт. Та Романенко впевнений, що в цьому році число українців, які виїжджають за кордон на заробітки, тільки збільшиться.

Економіст Юрій Бездуган, оцінюючи проблеми масової міграції, бачить їх не лише в низьких заробітних платах в Україні:

- Якщо раніше ситуація з працевлаштуванням виглядала приблизно так: не подобається – ніхто не тримає, бо є багато охочих на твоє місце, то зараз вона прямо протилежна – знайти людей, щоб працювали, стало непросто. Ті заробітні плати, які пропонують, уже не влаштовують. Ба більше, навіть якщо пропонують підвищення, це не завжди стримує працівників. Людей не вистачає вже сьогодні. Далі картина може посилюватися. Ми залишимося з порожніми робочими місцями. Це наслідок довгострокової політики, орієнтованої на дешеву робочу силу, яка проводиться в Україні від початку Незалежності. Ставлення до працівника просте – що менше ми тобі заплатимо, то краще. Якщо це природно для фірми, то для держави така політика призводить до довгострокових наслідків, які вже б'ють по нас. Питання не лише в зарплатах – прийшла зневіра, дехто не вірить в бізнес, а, можливо, й у державу загалом.

Невтішна ситуація з кваліфікованою робочою силою складається не лише в містах. Знайомий фермер з Магдалинівського району восени розповів:

- У сезон, коли починається робота на полях, неможливо знайти вправного тракториста. Поїхав до знайомого, ще молодого хлопця, а він з порогу – «плати 20 тисяч!». Звичайно, питання заробітної плати є дискусійним, але ж для початку слід навчитися хоча б краї як слід заорювати. Так ми ні до чого з ним і не домовилися.

Про що говорить статистика

За офіційними статистичними даними, більшість трудових мігрантів з України – особи віком 20–34 роки. При цьому, як зазначають у Державній службі статистики, через масштабну трудову міграцію, передусім серед молоді, частка осіб з вищою освітою серед населення у віці 25–35 років у країні постійно зменшується. Окрім того, молоді українці їдуть навчатися за кордон, де часто і залишаються працювати. Зараз в Польщі перебуває близько 17 тисяч студентів з України, а всього в європейських ВНЗ навчається близько 50-55 тисяч українців!

За даними дослідження, проведеного Соціологічною групою «Рейтинг», 30% опитаних співгромадян скоріше хотіли б поїхати за кордон на постійне місце проживання, а 40% прагнуть лише працювати там. Тобто загалом 70% опитаних готові стати трудовими мігрантами. При цьому більшою мірою виявляють бажання поїхати за кордон на постійне місце проживання або на роботу мешканці Заходу та Центру України, чоловіки, люди молодшого віку, з вищим рівнем освіти та доходів.

Потрібен патріотизм у владі

До такої думки схиляються все більше українських експертів, політологів, лідерів громадських організацій. Україні потрібна чесна патріотична влада, для якої гідне життя українців – не порожні слова, а світлогляді засади. Таку владу може породити лише зріле громадянське суспільство, яке не віритиме в пусті обіцянки–цяцянки, а детально вивчатиме кандидата на посаду. І не продаватиме свої голоси на виборах за склянку горілки чи кілограм гречки. Багатьом з нас треба втямити: якщо той, хто йде у владу, намагається вас підкупити, то він ці гроші десь украв. А потім, коли ви його виберете, витягне з вас іще більше. Для того він туди і рветься. Коли до більшості українців прийде це просте розуміння, тоді й запрацює економіка, з'являться робочі місця, припиниться вимирання нації. Адже рецепт для цього відомий: ліквідувати кланово–олігархічну систему, повернути кошти з офшорів, скоротити державні витрати і почати реальну боротьбу з корупцією. Для того, щоб українці отримали можливість реалізувати себе вдома, а не поневірятися на чужині, не треба великого дива - потрібні політична воля і щире бажання по-справжньому реформувати країну.

Підготував
Петро ЛУК'ЯНЕНКО.

! Чужа сторона і без вітру сушить, і без зими морозить *Народна мудрість*

Місячний посівний календар–2018

Особливості посівного календаря

Календар городніх і садівничих робіт - зведені спостереження, в яких зазначене положення Місяця й описане його добове пересування по небосхилу. З давніх пір нашим предкам було відомо, що вплив даних факторів на живих істот і природні процеси може бути як позитивним, так і негативним, тому їх варто враховувати при проведенні посадкових робіт, висадки насіння, підрізання купців чи дерев. Пояснити силу впливу Місяця на всі процеси, що відбуваються на Землі, можна дуже просто – цей космічний об'єкт є найбільш близьким до нашої планети, так що будь-яка зміна відстані між Землею і її супутником тут же викликає приливні хвилі або, навпаки, максимальне віддалення прибережних вод від берега. У рослинах, як і інших живих організмах, вміст води є досить значним, тому що Місяць робить величезний вплив на струм їхніх життєвих соків.

Як впливає на рослини місячна фаза?

Від місячної фази залежить те, наскільки активно будуть розвиватися рослини.

Молодик. Початок зміни місячних фаз прийнято вважати з положення, яке називається молодиком. День, на який воно випадає, а також два наступні варто залишити для відпочинку – «народження» Місяця супроводжується мінімальним енергетичним і життєвим запасом сил для будь-якого живого організму. Всі рослини, висаджені в даний час, будуть відрізнятися зниженою життєздатністю.

Зростаючий місяць. Через кілька днів, коли Місяць починає зростати, енергія рослин концентрується в їх наземній частині, тому буде висаджене насіннячко інтенсивно тягнеться вгору. У цей час потрібно висаджувати плодові та ягідні культури, а також наземні овочі, щоб отримати максимальну врожайність плодів.

Повний місяць. У триденний період, коли Місяць називається повним, садівникам і городникам рекомендується займатися роботами з проріджування сходів, прополкою грядок, знищенням всіляких комах-шкідників, підгортанням і мульчуванням.

Щербатий місяць. Після закінчення повного місяця наш супутник входить у фазу старіння, протягом якої рослини спрямовують всі сили на формування підземної частини. У цей час варто висаджувати культури, які формують все їстівне під землею – городники садять картоплю і моркву сіють редис, кореневу петрушку і селеру. Період непоганий і для того, щоб посадити горох або квасолю. Якщо ви хочете пригальмувати ріст пагонів при формуванні декоративних чагарників, то займіться обрізанням. На дану фазу варто запланувати роботи з викопування бульб картоплі, буряка, моркви або цибулин гладіолусів і лілій. Господиням варто зайнятися консервацією, що передбачає термічну обробку.

Якщо ви хочете навчитися визначати фазу Місяця «на око», запам'ятайте просте правило: у дні, коли молодий місяць схожий на букву «З», наш супутник входить у фазу старіння, а коли ви можете подумки приставити до нього паличку і отримати букву «Р», Місяць входить в період зростання.

Січень

Звичайно, січень складно назвати активним періодом городніх робіт, але це не означає, що потрібно сидіти, склавши руки. Грамотні господарі в цей час починають проводити ревізію в насіннєвому фонді, щоб відбракувати цибулини і насіння, які не пережили зиму. Також можна продезінфікувати насіння, почати висадку зелені в теплиці або вдома на підвіконні, щоб побалувати себе свіжою петрушкою, кропом, шпинатом або пряними травами.

Найбільш сприятливі дні: 20-21, 25-26, 29-30.
Найбільш несприятливі дні: 12-15.

Лютий

Місяць, коли городники починають активні роботи, пов'язані з підготовкою насіннєвого фонду до висадки розсади та її проращення. Вже з першої половини лютого в теплицях починають висівати насіння помідорів, а в другій – сіють болгарський і гострий перець, капусту, кореневу селеру.

Найбільш сприятливі дні:
5-8, 19-22 – висадка баклажанів, кабачків, цвітної і білокачанної капусти;
20-25 – висадка кореневої петрушки і цибулинних квітів;
19-24 – посів кропу, фенхелю, кмину, гірчиці;
4-5, 19, 22, 26-27 – можна проводити розпушування, культивацію і підгортати рослини;
7-10,18-22 – внесення мінеральної поживи;
8-20, 22-24 – можна внести органічні добрива;
3-5,18-20 – рекомендується обрізати дерева і кущі;
21-24– висаджування часнику, зелені.
Найбільш несприятливі дні: 14-16.

Березень

Період, коли любителі займатися городньо-садовими роботами приступають до огляду та планування ділянки – копають землю, вносять добрива, формують крони, прибирають сміття. Якщо погода дозволяє, то можна висіяти цибульку і винести на сонечко картоплю, відкладену на посів.

Найбільш сприятливі дні:
22-24– висадка цибулинних квітів;
12-14, 21-24 – посів насіннєвих квітів;
8-11, 19-22 — можна проводити розпушування, культивацію і підгортання;
8-11,19-22, 25-27— період для внесення мінеральної поживи;
.21-23, 26-28— можна внести органічні добрива;
7, 22-31 — рекомендується обрізати дерева і кущі;
6-8, 21-26—обприскування від комах-шкідників;
8-11, 13-15 – займайтеся щеплення плодових дерев;
3-6,11-12, 20, 26, 28– висаджуйте на ділянці нові дерева і кущі;
24— висадка баклажанів, кабачків, цвітної і білокачанної капусти;
9-10, 19-23 — висадка кореневої петрушки і картоплі;
8-11, 19-24– рекомендується сіяти листовий салат, шпинат, болгарський і гострий перець;
20-23– висів редиски, дайкону і бобових;
9-12, 20-24, 25, 27– можна висаджувати кукурудзу, ріпу, брукву і кореневу селеру;
19-24, 27-28 – дні підходять для посіву помідорів, кореня пастернаку, огірків;
6-10, 20-25– посадіть насіння кропу, фенхелю, кінзи, гірчиці, чебрецю;
Найбільш несприятливі дні: 1-4, 16-18, 30-31.

Квітень

Графік садово-городніх робіт стає все більш щільним, оскільки в цей період земля прогрівається цілком достатньо для того, щоб висівати насіння кропу, петрушки, салату, чебрецю і базиліку у відкритий грунт. В останній чверті місяця городники висівають насіння моркви, редиски, цибулі, готують грядки для зеленого горошку. Досить морозостійкою вважається білокачанна капуста, так що можна перенести розсаду з теплиці на город, не забуваючи затягувати її на ніч плівкою.

Найбільш сприятливі дні:
4-8, 19-23, 26-27 – висадка цибулинних квітів;
7-10, 19-22 – посів насіннєвих квітів;
7-10,19-26 — можна проводити розпушування, культивацію і підгортання;
5-9,18-23, 26-27—внесення мінеральної поживи;
5-8, 10-12, 19-20, 23-26. — можна внести органічні добрива;
5-7, 20-25— рекомендується обрізати дерева і кущі;
4-9, 18-23. 25-27—обприскування від комах-шкідників;
5-8,10-12, 19-23 – займайтеся щепленням плодових дерев;
5-7, 19-24 – висаджуйте на ділянці нові дерева і кущі;
5-7, 9-11, 19-20, 23-25 – проводьте роботи по пікіровці;
4-7, 19-23 – рекомендовано прорідити сходи;
4-6, 8-11, 19-23 — висадка баклажанів, кабачків, гарбуза, кольорової і білокачанної капусти;
04.7, 19-23 — висадка кореневої петрушки і картоплі;
7-11, .22-23, 25-26 – рекомендується сіяти листовий салат, шпинат, болгарський і гострий перець;
2-3, 5-8, 20-24 – посійте кріп, фенхель, кінзу, гірчицю, чебрець, займіться висадкою рінчастої цибулі.
Найбільш несприятливі дні: 15-17, 29-30.

Травень

Період масових робіт, коли садівники і городники повністю віддаються улюбленій справі. Грунт прогрівся настільки добре, що можна висаджувати розсаду баклажанів, помідорів і огірків, сіяти кабачки. Досвідчені господарі знають, що в цей час починають активну діяльність різноманітні шкідники, тому варто приділяти належну увагу мульчуванню грунту – вологий верхній шар підходить для того, щоб комахи почали відкладати в ньому яйця.

Найбільш сприятливі дні:
4-8, 20-24 – висадка цибулинних квітів;
5-9, 19-25– посів насіннєвих квітів;
4-9, 19-22, .26-27— можна проводити розпушування, культивацію і підгортання;
6-10,19-23 —мінеральне підживлення;
4-8, 19-23, 25-27 — можна внести органічні добрива;
5-11.05.28-30.05 — рекомендується обрізати дерева і кущі;
5-9, 19-24.05 —обприскування від комах-шкідників;
7-9, 19-23, 24-25 – час для інтенсивного поливання рослин;
5-9,19-23 – висаджуйте нові дерева і кущі;
7-9, 19-22, 24-26 – рекомендовано прорідити сходи;
6-8, 20-24 – період підходить для закладання компосту;
5-9, 10-12, 19-24— висадка баклажанів, кабачків, гарбуза, цукіні, кольорової та білокачанної капусти;
8-12, 19-24 – висівайте соняшник;
9-11, 21-23— висадка кореневої петрушки, буряків та картоплі;
8-11, 20-25 – рекомендується сіяти листовий салат, шпинат, болгарський і гострий перець;
7-10, 19-24 – період підходить для висіву редиски, дайкону і бобових;
4-9.05.11.05 19-23.05 – час для висадки кукурудзи;
4-9, 19-23 – відмінний період для висадки в грунт помідорів і огірків;
4-8.05.19-22.05.24.05 – посадіть насіння кропу, фенхелю, кінзи, гірчиці, чебрецю, хрону, висадіть рінчасту цибулю.
Найбільш несприятливі дні: 14-16, 28-30

Червень

Настає час, коли інтенсивність посівних робіт поступово знижується. Проводиться остання висадка в грунт теплолюбної флори – розсада томатів, огірочків і болгарського перцю переселяються на грядку. Починаючи з цього місяця і до самого збору врожаю, основні роботи городників полягають у захисті рослин від шкідників, їх поливі, мульчуванні грунту і проріджуванні. Втім, зелень можна висівати кожні 10-12 днів, щоб у вас на столі завжди були свіжа петрушка, кріп, шпинат, рукола або чебрець.

Найбільш сприятливі дні:
4-8, 19-23 – висадка цибулинних квітів;
4-7,19-23 – посів насіннєвих квітів;
5-9, 19-21, 23-25— можна проводити розпушування, культивацію і підгортання;
4-6, 8-20, 19-24—внесення мінеральної поживи;
4-9, 19-20, 23-25 — можна внести органічні добрива;
3-7, 9-11, 23-25 —обприскування від комах-шкідників;
4-7, 19-22, 24-26– час для інтенсивного поливання рослин;
4-6, 8.06, 19-23—пікірування рослин;
3-9, 19-21, 22-27 – рекомендовано прорідити сходи і зайнятися прополкою;
4-7, 18-22 – період підходить для закладання компосту;
5-9, 19-25 – рекомендується посіяти листовий салат, шпинат, петрушку;
7-10, 21-24 – висівання кропу, фенхелю, кінзи, гірчиці, чебрецю, рукоти.
Найбільш несприятливі дні: 12-14, 27-29.

Липень

Городникам потрібно спрямувати всі сили на полив, розпушування грунту, боротьбу з бур'янами і шкідниками. Вносьте добрива, адже культури, які активно формують плоди, дуже потребують підтримки. Можна посіяти багаторічні культури трав'янистого типу та обрізати і пересадити молоді вуса суниці і полуниці, якщо хочете відвести під ці ягоди ще шматок ділянки.

Найбільш сприятливі дні:
3-8, 19-24 – висадка цибулинних квітів;
7-11, 21-25– посів насіннєвих квітів;
5-8, 20-22, 25-28 —розпушування, культивація і підгортання;
6-9, 18-20, 23-25—внесення мінеральної поживи;
5-9, 18-20, 23-25 — можна внести органічні добрива;
3-7, 20-23, 23-25 —обприскування від комах-шкідників;
4-7, 18-22, 23-24– час для інтенсивного поливання рослин;
6-8, 18-22 – рекомендовано прорідити сходи і зайнятися прополкою;
4-7, 18-20 – варто зайнятися пікіровкою і прищипуванням, щоб прискорити дозрівання плодів;
5-8, 19-22 – період підходить для закладання компосту;
19-22 – заготовте насіннєвий фонд;
Найбільш несприятливі дні: 12-14, 26-28.

Серпень

Настає пора інтенсивного збору врожаю та домашнього консервування. Пам'ятайте, що процес визрівання можна прискорити, якщо вчасно прищипнути і пасинкувати рослини.

Найбільш сприятливі дні:
7-11, 18-24 – посів насіннєвих квітів;
4-9, 18-23– проведіть обрізку дерев та кущів;
5-9, 20-24—обприскування від комах-шкідників;
3-5, 8-9,19-23– час для інтенсивного поливання рослин;
3-6, 19-20– варто зайнятися пікіровкою і прищипуванням, щоб прискорити дозрівання плодів;
4-9, 20-25 – рекомендовано прорідити сходи і зайнятися прополкою;
3-6, 14-17, 19-21, 30-31 – заготовте насіннєвий фонд.
Найбільш несприятливі дні: 10-12, 25-27.

Вересень

У цьому місяці будуть помітні всі підсумки докладеної праці. Пора збирати урожай, заготовляти насіння, робити соління і варення. Однак можна продовжити висадку, виділивши пару грядок для зимових культур на зразок часнику.

Найбільш сприятливі дні:
5-8, 28-30 – проведіть обрізку дерев та кущів;
3-7, 18-20, 29-30.09 —обприскуванню від комах-шкідників;
4-7, 12-16, 18-22 – заготовте насіннєвий фонд;
4-5, 12-15– час для висаджування часнику на зиму.
Найбільш несприятливі дні: 8-10, 24-26.

Жовтень

Городники починають викопувати коренеплоди і збирати врожай з плодових дерев. У цьому місяці потрібно приділити час перекопуванню ділянки під зиму, вносячи при цьому вапно, перегній та органічні добрива. Не забудьте утеплити молоді деревця, щоб захистити їх від холодів. Саме час висадити нові дерева і сіяти насіння на зиму.

Найбільш сприятливі дні:
3-7, 18-21, 30-31 — період, відповідний для внесення мінеральної поживи;
3-5,18-20, 29-31 — можна внести органічні добрива;
7-7, 28-31 – проведіть обрізку дерев та кущів;
3-6, 16-18, 21-23, .30-31– посадіть нові кущі та дерева;
4-8,13-18 – закладіть компост;
3-5, 15-18, 20-22, 30-31.10 – заготовте насіннєвий фонд;
1-5.10.11.10.29-31– висадка зелені під зиму;
11-13– час для висаджування часнику на зиму.
Найбільш несприятливі дні: 8-10, 23-25.

Листопад

Висадку рослин зараз здійснюють тільки в тепличних умовах або на підвіконні – так ви зможете побалувати себе свіжою зеленню до новорічного столу. Необхідно провести мульчування грядок з багаторічними рослинами.

Найбільш сприятливі дні:
8.11,11.16-18— можна проводити розпушування, висаджувати зелень.
Найбільш несприятливі дні: 2-6, 23-24.

Грудень

Всі городні і садові роботи давно закінчені, можна відпочивати. За бажанняє можна висіяти в горщики насіння базилику, петрушки, кропу та іншої зелені, щоб не залишитися взимку без вітамінів.

Найбільш сприятливі дні: 14,19-20 — можна висівати зелень.
Найбільш несприятливі дні: 1-3, 27-30.

Гаряча тема

«Прогресуюча» комуналка

Газ, тепло, вода і телефон – якими будуть тарифи–2018 в Україні.

ТАРИФИ на житлово-комунальні послуги ростуть в Україні щороку, передає Ukr.Media. І 2018-й не стане, на жаль, винятком.

Подорожчання газу – вимога МВФ

МВФ вимагає від України раз на півроку переглядати ціни на газ, щоб на внутрішньому ринку вони відповідали міжнародним ринковим цінами або «рівня імпортного паритету». Це одна з умов отримання Україною наступних кредитних траншів за програмою, розрахованою до 2020 року.

Згідно з цими домовленостями, ціни на газ для українців повинні були вирости ще восени 2017-го – на 17 відсотків. Але український уряд попросив зарубіжних кредиторів відстрочити виконання цієї вимоги. МВФ на поступки не пішов, тому зрозуміло, що найближчим часом уряду доведеться підвищувати ціни на газ. Бо без цих кредитів Україні поки що не обійтися.

Ціни на тепло поки знижуються, а далі все залежить від газу

За прогнозом Мінекономрозвитку, тарифи на опалення і гарячу воду в 2018 році підвищаться на 20 відсотків . Подорожчання може відбутися, якщо на вимогу МВФ Україна таки вирішить підвищити ціни на газ. І це торкнеться не всіх регіонів рівною мірою.

Наприклад, перед самим Новим роком НКРЕКУ знизила тарифи на тепло для цілого ряду регіонів. У Києві, наприклад, тарифи на тепло від «Київенерго» були знижені на 4,1% (до 1355,83 грн./Гкал в місяць при наявності лічильників і 31,55 грн. за кв. м опалювальної площі – без лічильників). У Вінниці плата за опалення в будинках з лічильниками також була зменшена, хоча і не так істотно – всього на пару копійок (з 1123,71 до 1123,69 грн. за 1 Гкал в місяць). У Запоріжжі опалення для населення подешевшало з 1218,56 до 1209,61 грн./Гкал.

Вводиться абонплата за воду та опалення

З 10 червня 2018 року вступає в силу новий Закон України «Про житлово-комунальні послуги». Як наслідок – українців очікують суттєві зміни в оплаті житлово-комунальних послуг.

Зокрема, згідно із законом, вводиться поділ оплати за кожну з послуг (за винятком газу та електроенергії) на кілька частин:

- плата за обсяг спожитої комунальної послуги.

Тобто скільки витратили води, електроенергії і т. д. – оплачуємо по тарифах.

- абонентська плата за обслуговування. Абонплата, яку ми раніше вносили тільки за користування стаціонарним телефоном, тепер запроваджується для комунальних послуг з водопостачання, водовідведення, опалення, вивезення сміття тощо

- плата за обслуговування, поточний ремонт внутрішньобудинкових мереж, які забезпечують надання тієї чи іншої комунальної послуги.

Телефонні тарифи підняли більше для сіл

З 1 січня 2018 року Національна комісія держрегулювання у сфері зв'язку та інформатизації підвищила деякі граничні тарифи на стаціонарний телефонний зв'язок. Причому максимальні тарифи для жителів сільської місцевості зросли більше, ніж для городян.

Так, абонплата за телефон для мешканців міст та райцентрів зросла менш ніж на 3 грн., а для мешканців сіл та селищ міського типу (крім райцентрів) – на 5 грн. Розцінки на установку телефонів і на переоформлення договорів залишилися колишніми.

Наш «лікбез»

НАКОПИЧУВАЛЬНІ ПЕНСІЇ: що це таке і коли їх введуть

В Україні хочуть впровадити другий рівень пенсійної системи – накопичувальний. Даємо відповіді на основні питання.

У перехідних положеннях недавно прийнятого закону про пенсійну реформу зазначено, що з 1 січня 2019 року в Україні почне працювати другий рівень пенсійної системи - накопичувальний. Повідомляється, що громадяни, яким на той час буде менше 35 років, зможуть створювати особисті накопичувальні рахунки. Тобто доки людина працює, то має змогу відкласти собі пенсію - додаткову до державної, яку отримуватиме у старості не від держави, а «від себе». Утім, подробиць про те, як реально працюватиме накопичувальна система в Україні зовсім мало, адже законопроекту ще не існує в природі, його лише планують розробляти. На прес-конференції в інституті Горшеніна міністр соціальної політики Андрій Рева заявив, що за розробку документу уряд спільно з експертами візьметься найближчим часом. «...Над документом працюватимемо не десь у нетрях міністерства, а публічно, заручившись підтримкою експертів», - додав чиновник.

Хоча законопроект ще тільки планують розробляти, Укрінформ звернувся по коментар до економіста, президента інвестгрупи «Універ» Тараса Козака, який поділився власним баченням другого обов'язкового накопичувального рівня.

Накопич собі сам: вигоди і ризики другого рівня пенсійної системи?

На думку експерта, ***перевагами*** накопичувальної системи є те, що вона дасть змогу, по-перше, не залежати від держави, демографічних проблем, законів, по-друге, забезпечити персоніфікацію і індивідуалізацію накопичених грошових коштів, по-третє, забезпечити диференціацію розмірів пенсій залежно від накопичень людини, по-четверте, забезпечити успадкування коштів, облікованих на персональному пенсійному накопичувальному рахунку, спадкоємцями застрахованої особи, по-п'яте, підвищити ефективність управління системою пенсійного забезпечення за рахунок передачі недержавним компаніям функції щодо управління пенсійними активами, і нарешті, по-шосте, відкладені на пенсію гроші можна інвестувати, приміром, у цінні папери, акції, нерухомість, золото, поставити на банківські депозити, а це дозволить підвищити купівельну спроможність грошей.

Розповідаючи про ***недоліки*** цієї системи, експерт каже, що по-перше, можливе знецінення пенсійних накопичень унаслідок інфляції, а по-друге, є ризик, що компанії, які управлятимуть цими накопиченнями, робитимуть це недостатньо кваліфіковано, через що втратять частину пенсійних коштів або дохідність, яку вони демонструватимуть, не покриватиме інфляцію.

Від інфляції та ризиків знецінення гривні пенсійні кошти не застраховані

Тарас Мирославович переконує, що забезпечення страхування коштів у накопичувальній системі від зростання інфляції та девальвації національної валюти поки що не передбачено, але, тим не менш, захистити грошові заощадження майбутніх пенсіонерів від згаданих ризиків можна. Для цього експерт пропонує забезпечити щось на кшталт того, як працює Фонд гарантування вкладів фізичних осіб у банківській системі, а також взяти за приклад міжнародний досвід. «Можна закласти певну суму, яку громадяни 100 відсотків отримають, навіть, якщо з їхніми накопиченнями що-небудь станеться, а також взяти за приклад системи, які щорічно вимагають від компаній, що управляють пенсійними збереженнями, докладати власні кошти. Якщо ж компанія не може цього зробити, то її потрібно усунути з ринку управління пенсійних коштів», - зазначив Козак.

Хто управлятиме грошима майбутніх пенсіонерів?

Тут, на думку економіста, все просто. В управлінні коштами майбутніх пенсіонерів братимуть участь чотири типи суб'єктів: ***недержавні пенсійні фонди, лайфові страхові компанії*** (ті, що страхують життя. - *Ред.*), ***банківські структури*** (українські та іноземні. - *Ред.*), а також ***інвестиційні фонди***. Маючи широкий вибір суб'єктів управління, громадяни, по-перше, зможуть самостійно обирати, хто «доглядатиме» за пенсійними коштами, а по-друге, матимуть змогу безперешкодно переходити, приміром, з одного НПФ або банку в інші. «...Простіше кажучи, майбутні пенсіонери керуватимуть власними коштами так, як самі того бажають. Але, натомість, свої забезпечення вони отримають не раніше, ніж досягнуть пенсійного віку», - зауважив Тарас Козак. На запитання, як же майбутні пенсіонери використовуватимуть свої кошти експерт відповів, що виплати за накопичувальною системою будуть як довічні, так і одноразові: «...Як я вже казав, забрати гроші можна буде відразу після досягнення пенсійного віку. Але є одне «але». Якщо сума невелика, то громадянин отримує гроші у повному обсязі, в іншому разі - підписуватиметься договір зі страховою компанією про довічну виплату коштів».

Дайош мінімальну участь держави в накопичувальній системі!

Щоб не було спокуси спрямовувати пенсійні гроші на якісь внутрішні потреби, участь держави необхідно мінімізувати. Держава повинна бути лише регулятором, контролером, відповідати за те, щоб не було ніяких зловживань на ринку пенсійних коштів громадян, щоб все було чесно і прозоро, не допустити туди шахраїв, а також працювати в інтересах майбутніх пенсіонерів. Усе це прописано в міжнародних стандартах, якими користується весь цивілізований світ - Німеччина, Велика Британія, Австралія тощо, де вже давно працюють аналоги другого накопичувального рівня.

Формула 20% + 2%, або про пенсійну систему в Естонії

Навіть якщо норма обов'язкової накопичувальної пенсії реально запрацює в Україні з 1 січня 2019 року, то громадяни побачать перші результати цієї реформи мінімум через 25 років, не раніше 2044-го. Більше того, практично неможливо назвати приблизні суми майбутніх пенсійних накопичень, адже, повторимось, законопроекту ще нема, а тому невідомо, яка частина зарплати йтиме на накопичувальний рахунок.

Більш-менш об'єктивну картину того, як працює обов'язкова накопичувальна пенсія можна побачити на прикладі Естонії. У цій балтійській країні - члені ЄС, другий рівень пенсійної системи ввели відносно нещодавно - у 2002 році. Він є обов'язковим для всіх, хто народився в 1983 році і пізніше. Щодо осіб, які народилися раніше, то вони мають право самі вирішувати приєднатися до накопичувальної системи чи ні.

Накопичувальна пенсія в Естонії ґрунтується на попередньому фінансуванні - працююча людина відраховує два відсотки зарплати на особистий рахунок в одному із спеціальних фондів. На додаток до двох відсотків, які людина вносить сама, держава, зі свого боку, вносить ще чотири відсотки за рахунок виплаченого роботодавцем соціального податку, який на сьогодні становить 33% заробітної плати працівника з фонду оплати праці в якості соціального податку (аналог нашого Єдиного соціального внеску, який в Україні становить 22%). Звідки беруться ці чотири відсотки від держави? Роботодавці сплачують загальний соціальний внесок у розмірі 33% заробітної плати працівника, з яких 13% перераховується на медичне страхування (виплати лікарняних, декретних тощо), а інші 20% йдуть до загальнодержавного пенсійного фонду (солідарний рівень). Але якщо співробітник приєднався до другого рівня накопичувальної системи, то зі згаданих 20%, котрі йшли до пенсійного фонду. 4% - йдуть на особистий рахунок співробітника, а 16% залишаються у солідарній системі. Таким чином формується щомісячний 6-відсотковий платіж накопичувальної пенсії (ІІ рівень).

Накопичення інвестуються в різні цінні папери - акції, облігації, приносячи прибуток і, тим самим, захищаючи заощадження від можливої інфляції. Накопиченими коштами можна скористатися лише після виходу на пенсію. Водночас, якщо пенсіонеру, наприклад, вже призначили державну пенсію, але він продовжує працювати, то за бажанням можна відкласти отримання виплат по накопичувальній пенсії, які не припиняться навіть у разі смерті пенсіонера. У такому разі всі накопичені ним кошти переходять до спадкоємців, котрі самі вирішуватимуть, як отримати кошти: повну суму разово чи певними частинами щомісячно.

За інформацією юридичного порталу «Протокол».

Шановні читачі! Надсилайте свої запитання з правової тематики на поштову чи електронну адреси редакції. Наші юристи дадуть Вам кваліфіковані відповіді.

На порі, на часі

Січневі турботи селянина

У селян не буває безтурботних днів, навіть взимку.

СІЧНЕВІ дні короткі, небо затягнуте хмарами, практично вся рослинність в глибокому зимовому сні, господар думає, що немає ніяких робіт у саду. Але в дійсності це не зовсім так. Є турботи і зараз. Звичайно, не в тому обсязі як навесні і влітку, але все ж... Потрібно лише враховувати холодну погоду і малу тривалість світлового дня.

Зараз час, щоб розпланувати майбутні посадки, що і де буде рости і який потрібний догляд.

Адже весна вельми стрімка. Не кожен господар потім зможе надолужити згаяне.

Проте варто звернути увагу, чи добре дерева з чагарниками захищені від вітрів і морозу, можливо, якщо сильно засніжить, потрібно струсити з них накопичений сніг, розвантаживши гілки. При необхідності потрібно підправити купи землі навколо трояндових кущів, якими їх підгорнули восени, захищаючи від морозів.

Основний догляд тепер за кімнатними і оранжерейними рослинами – світлолюбні потрібно забезпечити необхідним світлом, аж до того, щоб встановити додаткові штучні джерела освітлення. Вологолюбні рослини, крім поливів, потрібно частіше обприскувати з пульверизатора, а раціональніше встановити стаціонарний зволожувач.

Всім рослинам в теплій кімнаті необхідно регулярно очищати листя від пилу, що сприяє кращому фотосинтезу, а в умовах мізерної освітленості це важливо. Не потрібно забувати про провітрювання, періодично освіжаючи рослини прохолодним повітрям. У більшості рослин зараз настав період зимової сплячки, їм у цей час потрібно підтримувати температуру оптимально комфортною, частіше бажана прохолода.

Що стосується городу, то це підготовка до сівби овочевих культур, що вирощуються з розсади. У січні саме час висівати насіння перцю і помідорів. У кінці місяця можна висівати розсаду ранньої і цвітної капусти.

У фруктовому саду більше можливостей для роботи на відкритому повітрі. Зараз можна обрізати відмерлі сухі гілки, старі і вмираючі дерева буде правильним прибрати з саду зовсім. Очистіть стару потріскану кору, якщо ця робота ще не виконана. У позбавленої листя кроні фруктових дерев чітко проглядаються муміфіковані плоди і гнізда зимуючих гусениць. Якраз випала слушна нагода для їх ефективного видалення. Січень - час, щоб запастися живцями прищепи. Морозні дні можуть бути використані для ремонту садового інструменту та інвентарю. Незайвим буде перевірити стан збережених фруктів.

Як очистити організм після свят

Для того, щоб велика кількість смачної, але шкідливої їжі не відбилася на здоров'ї, потрібно вчасно очистити організм від токсинів. Новорічне меню зазвичай складається з жирних страв, обсмажених, копчених, приправлених майонезом та іншими соусами. Все це приправлене алкоголем, а на десерт - торт з пальмової олії. Навіть якщо ви будете готувати домашні корисні страви, зовсім без шкоди організму не обійтися. Але тут головне - вчасно вивести токсини. П'ять простих порад для тих, хто не хоче ні в чому собі відмовляти у святкові дні.

Здоровенькі були!

ЩОРАНКУ ВИПИВАЙТЕ СКЛЯНКУ ВОДИ

Склянка води натщесерце допоможе запустити роботу травного тракту й очистить організм на клітинному рівні. Перше, що отримають клітини зранку – це чиста вода, і їм не доведеться засвоювати глюкозу без генерального прибирання. Так ви прискорите виведення токсинів, які встигли накопичитися за свята.

ХОДЬБА ПІШКИ ДО ДВОХ КІЛОМЕТРІВ У ДЕНЬ

Саме ходьба, а не біг вранці, допоможе нормалізувати стан організму після переїдання і вживання великої кількості алкоголю. Активна робота м'язів посилює кровообіг, розширює судини, посилює дихання: все це сприяє швидкому виведенню токсинів з організму. Не забувайте про питний режим: для забезпечення цих умов потрібно певну кількість рідини в організмі. Чому не можна тренуватися в залі відразу після свят? Тому що поки в тканинах присутні продукти розпаду алкоголю, організму протипоказана інтенсивне навантаження. Це посилить шкідливу дію на серце, судини і печінку.

ЖИРНА РИБА І ОЛИВКОВА ОЛІЯ

Кожен день ви повинні з'їдати приблизно дві столові ложки корисного ненасиченого жиру. Так ви швидко очистите печінку від наслідків новорічного свята, і токсини будуть виводиться з жовчю. Додайте оливкову олію в салати, або проковтуйте по дві чайних ложки як ліки – ефект буде один. Жирну морську рибу можна їсти кожен день: у ній також міститься велика кількість омега-3 і шість жирних кислот.

ЛЯГАЙТЕ СПАТИ НЕ ПІЗНІШЕ 23:00

Коли ви спите з опівночі до щостої ранку – в організмі виробляється достатня кількість мелатоніну. Цей гормон стимулює відновні процеси в організмі, і продовжує вашу молодість. Не відмовляйте собі в нічному сні заради розваг або роботи, і зберегти здоров'я після свят буде нескладно.

Цікавий світ

Доктор Обрі де Грей, співзасновник дослідницького фонду SENS, кинув виклик проблемі біологічного старіння і заявив, що перша «людина-міленіум» вже з'явилася на світ, передає Ukr.Media.

Старіння — це головний ворог живих організмів. Можна переживати з приводу глобального потепління або забруднення навколишнього середовища, але старість - це єдина «гарантована» біда, яка чекає на кожного з нас. Чи все-таки ні?

«Людина-міленіум»

Перша людина, яка проживе 1000 років, вже народилася

Доктор Обрі де Грей, співзасновник дослідницького фонду SENS, поставив своєю метою пошук засобу, який позбавив би людство біологічного старіння. Він щиро переконаний, що існування світу, в якому вікові захворювання просто не існують - це реальність, яка чекає на нас вже в найближчому майбутньому.

На минулій недавно конференції Virtual Futures в Лондоні Грей заявив, що перша людина, яка доживе до 1000 років, не просто народиться в якомусь гіпотетичному майбутньому, але вже з'явилася на світ. Він також вважає, що наука знайде спосіб якісно удосконалити терапію, спрямовану на усунення вікових змін організму, протягом найближчих 20 років!

На перший погляд подібні заяви звучать як наукова фантастика, однак вже в 2017 році вчені зробили значний прорив у галузі досліджень методів боротьби зі старінням. У серпні вони навіть виявили особливе молекулярне з'єднання, яке допомагає організму боротися зі старінням. А в жовтні нова терапія з використанням стовбурових клітин допомогла суттєво омолодити організм пацієнтів.

«Старіння - це бич, який щодня вбиває 110 000 чоловік у всьому світі. Воно завдає нам незліченні страждання, і, всупереч поширеній думці, ми можемо з ним боротися, оскільки дана проблема піддається науковому і технологічному втручанню», пояснює Грей.

За даними ООН, до 2050 року чисельність людей, вік яких перевищить 60 років, подвоїться і становитиме близько 2,1 мільярда. Грей пропонує створити мережу міжнародних клінік, які будуть боротися зі старінням шляхом вивчення семи головних проблем, таких як:

атрофія тканин,
ракові клітини,
мітохондріальні мутації,
посилення позаклітинного матриксу,
позаклітинні скупчення,
внутрішньоклітинні скупчення,
механізми клітинної смерті.

Зрозуміло, що найголовнішою проблемою в цій стратегії є величезна кількість коштів, які доведеться витратити навіть на часткове втілення амбітних планів. Втім, якщо вченим вдасться вирішити і взяти під контроль хоча б деякі фактори списку, то у людства з'явиться шанс значно збільшити термін свого життя. Грей справедливо вважає, що для перемоги над старістю лідери всіх країн світу повинні одноголосно підтримати запропоновану їм ініціативу і боротися з біологічним старінням спільно - лише тоді у нас і справді з'явиться шанс якщо не безсмертя, то хоча б на старість, позбавлену хвороб і клопотів.

Сторінку підготував Іван ЗЕМЛЯНИЙ.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 3 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1883903. Тираж 26520.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Ⓡ Під цим знаком опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Хрещена вода

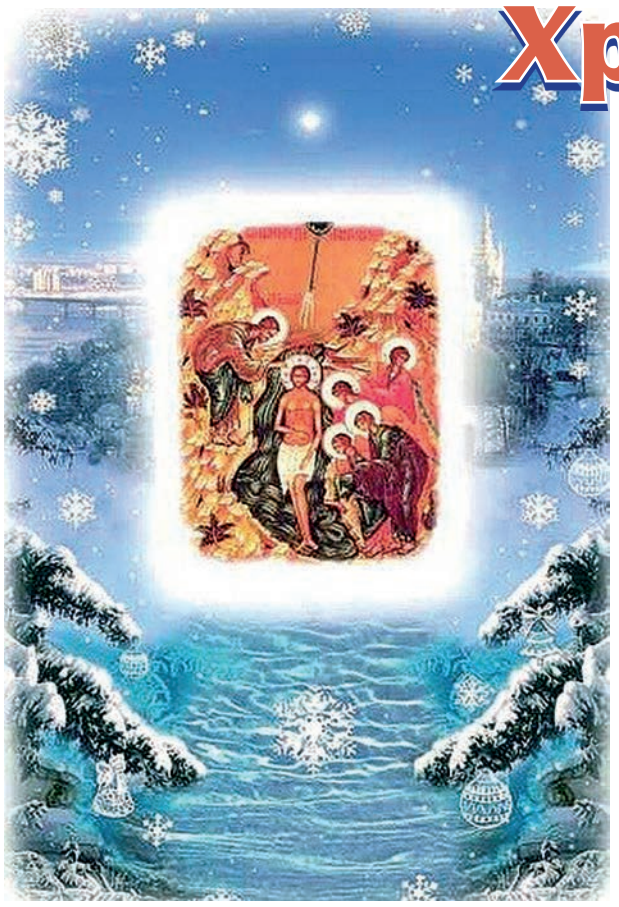

Хрещення Господнє - третє і завершальне велике свято різдвяно-новорічного циклу, яке в народі має назву Йордан, або Водохреща. Православні та греко-католицькі християни відзначають його 19 січня, тому воно збігається зі святом Богоявлення. Однак, ці свята слід розрізняти.

Із Хрещенням Господнім пов'язують хрещення в Йордані Христа. Коли Ісус Христос досяг 30-річного віку, він прийняв хрещення від Івана Хрестителя в річці Йордані. Коли вийшов на берег - з небес почувся голос Бога-Отця, який назвав Ісуса своїм Сином. І на нього зійшов Святий Дух в образі голуба. Звідси ще одна назва свята — Богоявлення. Православні та греко-католики вважають, що саме це свято засвідчує таїнство Святої Трійці. Адже в цей день, за християнським вченням, з'явився Бог у трьох іпостасях: Бог Отець — в голосі, Син Божий — у плоті, Дух Святий — у вигляді голуба.

Традиції свята

Ще за тиждень перед Водохрещам колись парубоча громада, а пізніше окремі господарі - «спеціалісти» прорубували на річці ополонку, випилювали з льоду великий хрест, ставили його над ополонкою і обливали буряковим квасом, щоб був червоний. Біля хреста будували - теж з льоду - престол. Все це оздоблювали аркою з ялинових або соснових гілок - «царські врата».

До річки йшли всі: старі, молоді і діти. Кожен ніс з собою пляшку або глечик на воду.

На річці, біля хреста весь похід зупинявся і ставав на льоду великим барвистим колом, що здалека яскраво вимальовується на тлі білого снігового покривала.

Після недовгої відправи священик занурював в ополонку хрест, а в цей час хор голосно співав: «Во Йордані крещающуся Тобі, Господи...»

Коли вже воду освячено, люди підходять до ополонки і набирають у свій посуд води. Всі, хто приїхав на «Йордан» кіньми - чи то верхи, чи то саньми — набирають відрами з ополонки воду і напувають своїх коней — «щоб хвороби не боялися та міцніші були».

Від найдавніших часів християнська Церква вважає освячену йорданську воду за велику святість. Її бережуть цілий рік, ласкаво називаючи «водичкою-йорданичкою». Ця вода має силу очищувати і зцілювати душу й тіло людини. Йорданською водою також скроплюють оселю, щоб оминало всяке нещастя і гарно велося в домі.

Після водосвяття всі люди поверталися до своїх хат...

Поки мати або старша дочка подасть на стіл обідати, батько бере з-за образу Божої Матері пучок сухих васильків, мочить їх у свяченій воді і кропить все в хаті та в господарстві; потім бере ще крейду і пише хрести на образах, сволоці, дверях і миснику. Управившися з цим, батько сідає за стіл, а за ним і вся родина. Перед їжею п'ють свячену воду, оскільки вважається, що свячена на Водохреще вода має вживатися натще, адже саме за цієї умови вона має найбільшу силу.

У місцевостях понад Дніпром було колись чимало вірувань та прикмет, пов'язаних з «Йорданню». Так, коли процесія йшла на річку, то «знаючі» люди придивлялися: якщо перед хоругвами пролетять горобці — нещасливий рік для дітей, граки — для молодих людей, а як пролетять гуси, то старі люди цього року будуть дуже хворіти, а то й — боронь, Боже — вмиратимуть.

Якщо на Водохреща день ясний, сонячний, то хліби в даному році будуть чисті, а якщо понурий, небо вкрите хмарами — у хлібі буде багато «сажки» (зони).

Наступного після Водохреща дня люди справляли «посвятки», тобто переходили до звичайного трудового ритму, та відзначали свято Івана Хрестителя. Остаточно роздавались тваринам ритуальні продукти з покуті й планувалась робота по господарству. Господині діставали свої починки (полотно, нитки й ін.), які перед Різдвом ховалися подалі від гріха, «щоб лихий ниток не плутав».

За інформацією порталу «Українські традиції».

3 діда-прадіда

- *Якщо все небо буде похмурим, то всякому хлібу родитися добре; якщо ж тільки на сході - добре вродить жито, на півдні - просо, на півночі - гречка.*
- *Якщо цього дня ясна й холодна погода - на посушливе літо, похмура й сніжна - на рясний урожай.*
- *На Богоявлення сніг іде - до урожаю, ясний день - до неврожаю.*
- *Вірили, якщо, йдучи на Йордан, пролетять поперед хоругв горобці, то велика смерть на дітей, граки - на молодь, а гуси - на літніх.*
- *Під час освячення води йде сніг - добре роїтимуться бджоли і колоситимуться хліба.*
- *Якщо вдень випав іній, то у відповідний день треба сіяти пшеницю.*
- *Йде сніг - на врожай гречки: зранку - ранньої, вдень - середньої, а ввечері - пізньої.*
- *Коли на Водохрещі випав повний місяць - бути великій воді.*
- *Якщо в цей день зоряна ніч - вродять горіхи і ягоди.*
- *Йде лапатий сніг - на врожай.*
- *Якщо похмуро - хліба буде вдосталь.*
- *На Водохрещі день теплий - буде хліб темний.*
- *Коли на Водохреща риба табунами ходить - на рої добре*

Всесвітній день снігу

У 2012 році календар багатьох країн поповнився новим святом – Всесвітнім днем снігу. Незважаючи на юність цієї знаменної дати, населення багатьох країн з ентузіазмом приєдналися до спортивних ігор і народних гулянь, що проходять у цей день.

МІЖНАРОДНА федерація лижного спорту стала засновником цього дня. Головною метою цієї акції стало залучення молодого покоління до зимових видів спорту.

Було ухвалене рішення цей день відзначати в кінці першого місяця року - січня. Свято припадає на неділю, що передує останньому тижню місяця.

Визнання цього свята на міжнародному рівні збільшується і з кожним роком все більше країн приєднуються до молодої традиції.

Вже на другу зиму в святкуваннях Дня снігу брали участь близько чотирьох десятків держав.

Дата Міжнародного дня зимових спортивних ігор обрана невипадково – гарячий сезон йде на спад на більшості баз курортів для гірськолижного спорту. Завдяки цьому з'являється можливість продумано підійти до організації свята.

День снігу у фінів

Фінляндія, а точніше федерація лижного спорту, стала ініціатором святкування Дня снігу. Населення цієї країни відразу полюбило цей день як національне традиційне свято.

Спочатку планувалося присвятити фіксовану дату святкування – 20.01, потім це рішення було змінено. У цій країні прийнято влаштовувати масштабні шоу зі спортивним ухилом, головна мета яких – залучити до лижного спорту новачків. Катання на ковзанах та сноуборді – теж доступна для всіх розвага в ці дні. Така наполеглива реклама приносить свої плоди – зимовий спорт набуває популярності не тільки у місцевих жителів, але і у багатьох іноземних туристів.

Рух на повітрі зміцнює здоров'я і піднімає настрій

Фізична активність не тільки зміцнює організм, але і, на думку фінських лікарів, робить людину оптимістичнішою. Підлітки та діти цієї країни відрізняються схильністю до депресій і песимізму. Змусити їх повірити у щасливе майбутнє – мета організаторів святкувань.

Для масового залучення дітей до святкування цього дня у Фінляндії стартувала акція під гаслом «Виведемо дітей на сніг!». Дана ініціатива знаходить підтримку у фінському уряді, що дозволяє не тільки поліпшити здоров'я підростаючого покоління, але й акцентувати увагу на місцеві курорти для гірськолижного спорту.

P.S. Уже пів зими минуло, а в Україні, бодай у центрі та на півдні, снігу майже не було. Важко таке й пригадати. Але, нарешті, свіжий сніжок посипав та потішив передусім дітлахів...

Календарик

Рецепти зігріваючих напоїв

Зігріваючі напої взимку – це один із способів створити навколо себе тепло і затишок. Згадайте, як приємно буває, зайшовши з морозу в будинок, доторкнутися долонями до теплої чашки ароматного чаю! Є й інші напої, які не тільки зігріють вас, а й стануть відмінною профілактикою різних захворювань.

Ароматне какао

Раніше какао недарма називали «напоєм богів». Про корисні властивості порошку бобів какао ви можете прочитати в статті 7 незвичайних способів використання какао. А що стосується саме напою, то слід сказати, що какао – джерело антиоксидантів, речовин, корисних для серця зокрема і всього організму в цілому. Завдяки вмісту в ньому серотоніну, какао не тільки зігріє вас в холодний зимовий день, але й підніме вам настрій.

Цікавий факт: додавши в какао трохи борошна, ванілі і перцю чилі, ви отримаєте «чоколатль» – стародавній напій індіанців Майя, який, на думку цінителів, «молодить тіло і проясню́є розум».

Гарячий домашній збитень

Збитень був відомий нашим предкам ще тисячу років тому. Цей напій готували шляхом змішування меду, води і різних прянощів. Часто в суміш входили збори лікувальних трав, що робило напій не тільки смачним, але і корисним. Гарячий суботній, завдяки його протизапальному та зігріваючому впливу, пили, в основному, взимку.

Сьогодні популярність цього зігріваючого напою не така велика, але це не означає, що ви не зможете насолодитися його смаком. Приготувати збитень в домашніх умовах простіше простого! Розчиніть в літрі теплої води 100 грамів меду і поставте на середній вогонь. Як тільки суміш закипить, додайте 100 грам цукру, 2 чайні ложки сухого звіробою, 2 бутони гвоздики, кілька горошин чорного перцю і чайну ложку кориці. Прокип'ятіть суміш 5-10 хвилин і дайте трохи охолонути. У готовий напій можна додати імбир і м'яту. Пийте, як тільки напій трохи охолоне.

Безалкогольний глінтвейн

Про глінтвейн всі знають, як про вино з прянощами – напій, що є традиційним для Австрії, Німеччини та Швейцарії. Але на популярних гірськолижних курортах цих країн замерзлих лижників і сноубордистів відігрівають безалкогольним глінтвейном, оскільки кататися на лижах «під мухою» досить небезпечно.

Пряний, ароматний глінтвейн відмінно зігріє вас хоч на гірськолижному курорті, хоч на роботі. А лимон, апельсин і яблука в його складі забезпечать організм такими необхідними взимку вітамінами. Готуємо так: на три склянки соку червоного винограду беремо склянку води, по 2-3 кружка апельсина і лимона і стільки ж скибочок яблука. Воду з соком нагріваємо на середньому вогні, додаємо фрукти і спеції (корицю, гвоздику, бадьян, кардамон, запашний перець) і дещо не доводимо все до кипіння. Даємо настоятися 5-7 хвилин і розливаємо по склянках, попередньо прикрасивши їх цедрою апельсина і лимона.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.